

данникъ, изказва високото си благоволение къмъ него, като му далъ и султански фирмън (фотографна снимка отъ тоя фирмън е помѣстена въ Псп., ор. сїт., стр. 438). Фирмана е написанъ на хубава хартия подплатена съ якъ зеленъ листъ, широкъ 0·63 см. и дълъгъ 0·90 см. По него има изящно изработени винетки рисувани съ ржка (рози, звезди, полумесецъ, тугра, цвѣта и пр.) съ разни цвѣтове: черенъ, синъ, зеленъ, жълтъ и златъ. Ето и съдѣржанието му:

„Славий ми справедливи сѫднико, държавни чиновници, Сливенски войводо (тъй се наричалъ Сливенския аенинъ въ официалнитѣ документи), бирнико и почтени граждани на Сливенска околия — да ви бѫде известно, че като пристигне настоящата висока заповѣдъ, относеща се до *сукнатъ*, които служатъ за облѣкло на редовната ми имперска войска, надзора за изпълнение тѣкането и внимателното имъ изработване на които е възложенъ на *Добри Жельзковъ*, жителъ отъ Сливенската околия, достоинството и способността на когото сѫ намъ засвидетелствани. Той ще приведе въ редъ всичко отъ дума на дѣло и ще разкрие такива нѣща на работниците, които въ действителность тѣ не знаятъ. Такива лица, находещи се въ империята ми, като него, сѫ заслужили моето царско благоволение. Преди всичко, той ще е свободенъ отъ данъкъ и други тегоби на държавата ми, поради което е издадена царската ми заповѣдъ. Следователно внимавайте, щото отъ 1252 г. (1836 г.) да не искате отъ него никакъвъ данъкъ и други подобни тегоби, за която цель е издаденъ настоящия ми фирмън, — за опрощаването за винаги данъка му, съобщенъ и предаденъ нему. И тъй, вий, мой сѫдия, войводо, бирнико и почтени граждани, да ви бѫде известно, че отъ като пристигне високославния ми фирмън ще действувате съгласно смысла на султанската ми заповѣдъ, и то, споредъ както е обяснено по-горе, тъй че отъ сега на татъкъ нѣма да му искате данъкъ и други подобни даждия. Глѣдайте да се съобразите съ заповѣдъта ми и да не правите противното“

„Настоящия фирмън се издаде и написа днесъ на 28-и Шеваль 1251 г. (което отговаря на 4-и февруари, 1836 г.; турската година е съ три месеца по-малка отъ християнската).“

За доставката на платове за облѣкло на турските военни и чиновници се сключило договоръ между турското правителство и Добри за *три* години. Първата отъ договарящите страни се задължавала да построи отдѣлно особно здание — фабрика, да набави машини, а втората да купува вълна, да обзавежда самата фабрика, да плаща на работниците и да продава изработеното сукно на държавата по 22 гроша аршина. По тоя начинъ, печалбитѣ и загубитѣ оставатъ за смѣтка на Добри. Последния се съгласилъ на тия условия и пристъпва къмъ градѣжа на фабrikата.